

Het verhaal achter de piespot

Eerst even de bron vermelden. Als kind woonde ik met mijn ouders en zusje op de Groeneplaats nr 1. Het gaat in dit verhaal om het gezin van Piet de kapper Uitgeest, bestaande uit pa Piet, moeder Nel en de dochters Annelies en Wil.

In het jaar 1960, zo ongeveer, werd het Raaksje al gedeeltelijk gesloopt voor het nieuw te bouwen raadhuis. Het huis naast ons was gesloopt, ons huis stond hierdoor in de stutten om te voorkomen dat de boel instortte.

In die tijd hadden we een buiten-wc op het plaatsje, die in de winter bij strenge vorst vaak bevroor. Om dit te voorkomen stond er een petroleumstelletje te branden op de wc-vloer. Dit werkte perfect en zo hielden we een wc die door te spoelen was.

Wij woonden boven de kapperszaak. Door de slechte staat van de woning was er een gleuf ontstaan tussen de kamer en de gang, waardoor je zo de zaak in keek. Het gebruik van een piespot was toen heel normaal, het was mijn taak hem te legen in het toilet buiten. Dit ging altijd goed tot er op een dag iets vreselijks gebeurde. Ik stroffelde ergens over en viel languit, met de gevulde piespot, over de grond. De inhoud van de pot zag ik in de brede spleet verdwijnen. In de kapperszaak kwam de boel als een waterval naar beneden storten.

Wat was pa Piet kwaad! Gelukkig zat er net geen klant in de kappersstoel, dat was een geluk bij een ongeluk(je).

Later werd ons pand onteigend door de gemeente, maar daar was pa Piet het niet mee eens. Na veel gesteggel en zelfs een rechtszaak tegen de gemeente, heeft hij het gewonnen en konden we verhuizen naar Parkstraat18, ook een zogenaamde A1 locatie.

Jammer genoeg is het gehele Raaksje verdwenen en worden de Groeneplaats en het park nooit meer wat het was.

De houten kappersstoel

Geen idee hoe oud hij is en hoeveel kinderen er hebben opgezeten,
Gezien de afgesleten spijlen en rugleuning een heleboel.

De kleinste kinderen zaten met hun beentjes door de rugleuning en hadden daar dan een handvat aan, de grotere kinderen zaten er gewoon op.

De stoel is in mijn bezit gekomen toen mijn ouders overleden.

Hij doet nu dienst als plantentafel en wordt geregeld versierd met een mooi boeket bloemen, De stoel zag het niet meer zitten en heeft zijn rust wel verdiend, zou ik zo zeggen.

*Annelies Uitgeest
Den Burg*